

Detta år föddes 14 barn, varav 8 var pojkar och 6 flickor.

4 äktenskap ingicks och 15 dödsfall inträffade, varav 10 var barn under 7 års ålder.

Detta år var det missväxt i Tåby, som framgår av häradsrättens protokoll. Därvid bör observeras, att i häradsrätten upptogs endast de hemman som var avdelade till någon officer eller tjänsteman.

Från sockenstämmoprotollen kan nämnas:

Kyrkoherden uppgav, att Sune Jacobsson i Brunenby hustru Carin Persdotter försummat stora bönedagen samt andra sommarhögtidsdagar, samt tydeligen utevarit från både sin kyrkogång som offentliga gudstjänster.

Maken Sune påstod, att hustrun led av en långvarig sjukdom med svimningar, värk och svullnader i kroppen, som gjorde henne oförmögen att gå till Guds hus.

Grannarna i Brunneby intygade dock, att hon ofta setts ute i källandet med att stuka kål och deltagit i alla hushållssysslor.

Hon skall även drivit sitt tjänstefolk till menliga sysslor under helgdagarna.

Pastor och sexmännen tog uppgiften i noga övervägande, och då den fann, att denna misstanke om förakt för gudstjänsten varat i många år.

Därför beslöt de, att överlämna till länsmannen att angiva ärendet inför häradsrätten.

Även Jonas Johansson i Fristad hade frånvarit vid mång stora gudstjänster, men då han var svag både till kropp och själ, lämnade församlingen till Gud och tiden, att förbättra honom.

Han hade dock varit i nattvardsgången föregående år.

Konstaterades, att ringmuren var något förfallen, men när det nu fanns takspån, skulle den till sommaren förbättras till tinnar och tak.

Kvinnafolket Stina Brandt, som en tid hade haft sitt tillhåll i Brunneby båtsmanstorp, förbjöds nu, att vara eller bo här i församlingen.

Hon tillhörde Å socken, vilken skulle underhålla henne och där bruka sina salighetsmedel.

Detta år erbjöd sig bonden Anders Persson i Fyrby, att hålla ljus till ljuskronan under juldagarna.

Från häradsrättens protokoll kan nämnas:

Vid Brunneby sakttehemman skedde syn på den missväxt, som blivit på vete och råga detta år.

Det befanns, att vetet gav högst andra kornet och rågen högst det tredje.

Med anledning härav fann häradsrättens käligt, att skatten skulle nedsättas till 1/3-del av den normala.

Syn hade också skett på gästgivare Lars Jonsson ägor i Fristad.

Där ebräknades, att vetet lämnat knappt andra kornet och rågen en och en halv gång utsädet.

Där var också ängsväxten i misserabelt skick.

Dessa båda utslag torde ha varit vägledande för utbetalande av skatten i hela Tåby socken.

Då föregående års häradsrätt beslutat, att ej bevilja ändring i Tåby bys ägor, begärde nu hovrättsrådet Isac Sahlmon, som ägare av 2 hemman i byn, att ett viet på 10 daler silvermynt skulle utsättas för dem, som olövligt lät kreaturen beta eller vistas i de delar af byn, som tillhörde hans hemmans ägor.

Detta beviljade häradsrätten.